

af at få afskaffet alle de fremhævede uligheder. Ved sin afslutning på debatten vedtog komiteen en appel til medlemslandene om snarlig ratifikation.

Ved debatten i plenarforsamlingen blev rapporten énstemmigt vedtaget efter en ikke særlig lang debat. Der var dog adskillige skillelinier i diskussionen, og de vedrørte først og fremmest et fra sovjetisk side fremsat — og af de øvrige østlande støttet — forslag om fastlæggelse af komiteens arbejdsområde og dens opbygning. Som i konferencekomiteen var der også i plenarforsamlingen overvejende flertal for bevarelse af forholdene, som de nu er.

4. Forbud mod salg, udlejning og brug af utilstrækkeligt afskærmet maskineri.

(2. behandling).

På grundlag af den tekst, der ved første behandling på arbejdskonferencen i 1962 var blevet vedtaget af komiteen, havde arbejdsbureauet udarbejdet forslag dels til en konvention, dels til en henstilling om afskærmning af maskineri; arbejdsbureauet indhentede medlemslandenes udtalelser herom og udsendte herefter et revideret udkast til begge tekster; dette udkast dannede grundlag for arbejdet i den komité, der behandlede spørgsmålet på arbejdskonferencen i 1963.

Komiteen valgte direktør *G. Drachmann* (Danmark) til formand.

Komiteen drøftede først udkastet til konvention og bibeholdt, med mindre ændringer, den foreslåede afgrænsning af det maskineri, som omfattes af konventionen, der herefter finder anvendelse på kraftdrevet maskineri, uanset om det er nyt eller brugt; maskineri, der drives ved menneskelig kraft, omfattes kun, for så vidt det bestemmes af den kompetente myndighed efter forhandling med de mest repræsentative arbejdsgiver- og arbejderorganisationer.

For så vidt angår salg, udlejning m. v. af utilstrækkeligt afskærmet maskineri, opretholdt komiteen det hidtidige standpunkt, at det er den elementære maskinbeskyttelseskrav, som skal tilgodeses, d. v. s. den del af maskinbeskyttelsen, som ikke primært afskærmer de arbejdende værktøjer,

men derimod andre dele af maskinen. Efter nogen diskussion vedtog komiteen, at anden overdragelse end salg og leje af utilstrækkeligt afskærmet maskineri skulle være forbudt i det omfang, den kompetente myndighed fastsatte det.

Bestemmelsen om midlertidig dispensation fra reglerne om salg, leje m. v. gav, som det måtte ventes, anledning til diskussion; tidsbegrænsningen to år, der var foreslået i arbejdsbureauets tekst, forlængedes til tre år.

Konventionens afsnit om brugen af maskineri stiller mere vidtgående krav til afskærmningen, idet den også tilsigter afskærmning — så vidt det er muligt uden at forhindre anvendelsen af maskineriet — af de arbejdende værktøjer på maskinen.

Også til denne del af konventionen var der stillet adskillige ændringsforslag, der dog ikke gav anledning til radikale forandringer i den foreslåede tekst.

Derimod viste det sig vanskeligt at nå til enighed om konventionens område.

Arbejdsbureauet havde foreslået, at bestemmelserne om salg, leje m. v. skulle gælde alle erhvervsgrene, men med adgang for de enkelte lande til at undtage søværts transport, fiskeri og flyvning; bestemmelserne om brugen af maskineri skulle ligeledes principielt gælde alle erhvervsgrene, men hvis en mere begrænset anvendelse blev bestemt af vedkommende stat, skulle bestemmelserne om brug i hvert fald finde anvendelse i sådanne virksomheder, som er undergivet arbejdstilsyn, og i hvilke maskineri anvendes i vidt omfang.

Komiteen vedtog efter at have behandlet en række ændringsforslag et fællesområde for konventionens to afsnit (henholdsvis om salg, leje, m. v. samt om brugen af maskineri), således at den finder anvendelse på maskineri inden for alle erhvervsgrene, medmindre det ratificerende medlemsland begrænser anvendelsesområdet ved en deklaration; i så fald skal konventionen som et minimum finde anvendelse på virksomheder eller erhvervsgrene, med hensyn til hvilke den kompetente myndighed — efter at have rådført sig med arbejdstilsynet og de mest repræsentative arbejdsgiver- og arbejderorganisationer — bestemmer, at maskineri anvendes i vid udstrækning.